

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan svečer, izmši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 4. februarja.

Vsi optimisti mej avstrijskimi Slovani se nadejajo, da sedaj, ko se je dognalo sporazumljenje na Češkem, pridejo druge pokrajine na vrsto, v katerih ravno tako hruje narodni boj. Tudi iz Ljubljane se je pisalo „Politiki“, da se mej Slovenci goje take nade. Mi gotovo želimo, da bi teh optimistov nade ne varale. Toda bojimo se, da bode takó. V tem mnenji nas pa potrjuje tudi nek pogovor, kateri je imel dopisnik „New-Yorker Herald“ z ministerskim predsednikom grofom Taaffeom.

Grof Taaffe je dopisniku razložil, da je prevzemši vladanje pred vsem moral gledati, da dobi večino v državnem zboru. To se mu je nazadnje posrečilo, če tudi večina ni bila znatna. Devet let si je prizadeval, da napravi spravo, pa ni bilo mogoče. Zaradi tega se je obrnil do Poljakov. Te je zadovoljil in so sedaj najzanesljivejša in najboljša podpora vladi. Vlada se je pa še le sedaj mogla lotiti, da napravi spravo mej narodnostima na Češkem, ko so se Nemci in Čehi preverili, da ne morejo drug drugega zatreti, in da niti ti niti oni ne morejo dobiti popolnega gospodstva v roke. V tem se je mladočeški življ takó okrepčal, da je postal nevaren za Čeha, Nemce in državo. Čehi so spoznali, da so že po svoji geografski legi prisiljeni vsekako hoditi z Avstrijo, ker bi sicer bili osamljeni ter bi poginili. Nemcem je pretela nevarnost od skrajnih nacionalcev in protisemitov. Sedaj se je bilo moč lotiti sporazumljenja, ki se je posrečilo s tem, da sta obe stranki druga drugej nekaj prijenjali. Ministerski predsednik se pa nadeja, da bodo Mladočehi spoznali, da je njihova politika nemogoča in vsprejeli dogovore Dunajske konference. Kar se pa tiče drugih dežel, misli Taaffe, da ne gre upotrebljevati zanje jedrnatih sredstev. Češka je kraljevina, ki ima zgodovinske tradicije, na katere se treba ozirati. Poleg tega je bila tam borba mej dvema velikima strankama, za katerima stojita dva močna naroda. V družih deželah so razmere drugačne in je zanje le ona politika prava, ki se ravna po potrebah.

Vlada si bode prizadevala s pametnim in pravičnim postopanjem prebivalstvo zase pridobiti.

Sporazumljenje bode uplivalo tudi na državni zbor. V bodoče ne bode več opozicije „quand même.“ Opozicija bode podpirala vlado in nasledek tega bode, da se bodo stranke preosnovala; namesto, dosedanjih narodnih strank bodo stopile deželne stranke, to je poslanci vsake dežele bodo zase stranka ali se pa bodo osnovala politične stranke. Ministerski predsednik je izjavil nado, da bode sporazumljenje imelo blagodejen upliv ne le za Češko, ampak tudi za vso državo.

Iz tega pogovora je razvidno, da Taaffe ne misli na podobno spravo v družih deželah. Seveda stališče vlade je utrjeno, da se je le doseglo sporazumljenje mej narodnostima na Češkem. Ideje tega pogovora se pa tudi tako njemajo z nazeri grofa Taaffe, da nemamo povoda dvojiti, da neso resnične, zlasti ker oficijozna glasila tega pogovora neso takoj dementovala.

Recimo pa, da ima grof Taaffe zares dobro voljo napraviti spravo tudi v drugih pokrajinah, se moramo vendar vprašati, je li vlada tudi zmožna, recimo, po Slovenskem dognati tako spravo. Mi imamo dovolj povoda dvojiti o tem. Na Dunajskih konferencah se je sklenilo sporazumljenje tako, da se je težišče vse te zadeve preložilo v češki deželni zbor. Češki in nemški odposlanci so se pa zavezali, da bodejo porabili ves upliv svoj, da bode deželni zbor tudi sklepe konferenc vsprejel.

Naj le nastopi vlada podobno pot glede štajerskih, koroških in istrskih zadev, pa bode kmalu videla, da bode zadela na nepremagljive ovire. Naj bi tudi na Dunaj sklicala konference in naj bi člani konference se tudi sporazumeli po prigovarjanji in uplivanji od zgoraj, a nemških večin v koroškem in štajerskem deželnem zboru, in italijanske v isterskem nikakor ne pripravijo, da bi privolile v kako bodi še tako pravično terjatev Slovencev. Saj Nemci in Italijani v teh deželah naravnost taje naš obstanek. Vsakdo, ki ve, da so Italijani v Poreči brez uzroka razveljavili mandate slovenskih zastopnikov, kdor je kdaj čital ali slišal debate štajerskega ali koroškega deželnega zbora, ko je šlo za kako našo terjatev, ta pač ne bode gojil nobenih nad več, da bi iz štajerskega, koroškega in ister-

skega deželnega zbora za nas Slovence kdaj kaj dobrega prišlo. Mi zatorej vidimo za svojo narodnost že nevarnost v tem, da se je s češko spravo naredil začetek, da se preloži rešenje narodnih vprašanj v deželne zbore. Res, da se je sedaj to storilo le za Češko, toda bojimo se, da se vlada ne bode mogla izogniti daljnih konsekvencij, že zaradi tega, ker za Češko velja ista ustava, kakor za druge kronovine, pa tudi Nemci jo bodo v to silili. Nemci itak neso bili natelno nasprotniki deželne avtonomije, kar so najbolje s tem pokazali, da so dovolili avtonomijo Gališkej; bili so centralisti le zaradi tega, ker so se bali, da se zanje po razširjenji deželne avtonomije stvari v Češki kraljevini neugodno zasučejo. Ko se stvari zanje ugodno uravnajo na Češkem ne bodo več ugovarjali, da se dajo deželnim zborom zlasti v narodnih zadevah večje pravice, saj jim bode to le v korist. Zato mislimo, da se nasledkov kompromisa nemamo veseliti, pač pa bati.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 4. februarja.

Oficijozna „Presse“ piše iz Prage, da je češko-nemško sporazumljenje napravilo neslogo mej Mladočehi. Mnogi Mladočehi baže priznavajo, da je bilo sporazumljenje potrebno. Dunajski list omenja, da je pokojni vodja Mladočehov Sladkovsky zagovarjal tako sporazumljenje, kakor se je doseglo pri konferencah na Dunaji. Mladočehi se opirajo največ na kmetsko prebivalstvo, češki kmetje pa znajo dobro računati, in bodo kmalu znali ceniti vrednost sporazumljenja. Pa tudi v Pragi se Čehi in Nemci ne dajo strogo ločiti.

Rusinski listi sedaj zahtevajo, da se preorganizuje uprava v Galičiji v zmislu narodne enakopravnosti in se uvede pravičnejši volilni red. Sedanji čas se jim dozdeva posebno pripraven za to, ko se je dognalo sporazumljenje na Češkem. Poljski listi se pa odločno izrekajo proti temu in to ne le glasila poljske zlahte, temveč tudi listi demokratov. Rusini potem takem nemajo pričakovati, da bi se njih želje uresničile, kajti vlada se zanje tudi ne bode potegovala, kakor se je za češke Nemce.

Na Ogerskem bodo uveli posebno stražo za varstvo parlamenta. Ta straža bode imela po-

LISTEK.

Slike litevske.

Radi Tilde.

(Češki napisal E. Jelinek, posl. V. Nevin.)

(Konec.)

Tako sva se razšla, Tilda mi je pošljala poljubke na pot.

Mimogrede le pristavljam, da je to noč ali na jutro pričakovala gospa Felicija prihod soprogov iz Varšave v Druskijenike. Povedala mi je to v parku in pristavila, da, ako pride, poišče me gotovo v hotelu.

S čim sem si ostavek tega dne kratil, ni težko misliti si. Pokrepčavši se nekoliko, prehodil sem glavne ulice trga in naposled znašel se zopet v parku. Jelo je biti že pusto, vse se je vračalo. Tu stoprv pade namo, kakor težek oblak vse, s čimer mi je bila odkrita žalostna usoda pokošene lilije. Podoba njena ni odstopila od mene: opazil sem jo za vsakim drevesom, na vsakej klopi, pri vsakem križpotu: trpečo, tiho, minjevajočo.

V vejah šumelo je že strašno in v mešanju čudovitega bučanja, katero nastaja pred polunočjo

v bližini vod, kakor bi vedno ponavljalo ime: Gervazij, Gervazij!

Sam ne vem, zakaj se mi je prijatelj Gervazij prav za prav kazal sedaj inakega, nego preje. Saj nesem imel nobenih pravih uzrokov.

Shojen in značno utrujen z nepričakovanimi utisi vrnem se v svoj hotel. Nameraval sem brzo leči takoj po čaju in po skromnem prigrizku. Ali niti v štirih stenah nisem dobil željenega miru. Bil sem neizrečno razburjen.

V takem stanu je dobro utopiti se v težko čitanje. Storil sem tako po sili, dasi nesem čutil za to niti trohice veselja. Hotel sem vsaj za trenotek pozabiti gospo Felicijo.

Ruska kjižica o pravoslavji, kupljena še v Minsku, prišla mi je sedaj baš prav.

Berem.

V tem času je v Druskijenikih že vse spalo, le bedna mušica je zaganjaje se poletavala okolu mojega svetila, dokler se ni po trudapolnem frfetanju usmodila, po čemer gotovo ni hrepnela. Ztresnila se je nekolikrat in po njej je bilo. Niti to opazovanje me ni privelo k inim mislim.

Kar začujem pred dvermi na mostovžu nekake hitre korake, in preje, nego sem se mogel nadejati, kdo bi to bil, odprejo se dveri moje sobe.

Na pragu se prikaže Gervazij.

„Zaspala je, torej sem odskočil, da vas pozdravim!“ To rekši me objame in poljubi.

Zares ne vem, ali je bilo moje svidenje s panom Gervazijem manj žalostno, nego z gospo Felicijo. Nesem si upal poseči v podrobnosti, nesem se dotaknil niti z besedo one dame, o kateri mi je prijateljeva žena tako ganljivo pravila, da mu postane takoj druga njegova tovaršica življenja in druga mati osirotelega deteta, raje sem ostal pri splošnih rečeh. Trudil sem se, tolažiti prijatelja, dasi nesem vedel, ali tega — treba.

Ali on kakor bi mojih besed ne čul. Posa-divši se poleg mene na divan, oprl si je glavo ob trd stolov rob in tako sklonen dihnil je le nepravilno iz sebe nekoliko nezvezanih besed. Kakor v sanjah begal je z misli na misel, ali vračal se je vedno k vzdihu, „da Feliciji nikakor ni več pomoči.“ In glas njegov je donel tako bolestno, tako žalostno, da dvomiti o resnici — ni bilo možno.

„Ali ste videli našo Tildo?“ reče nenadoma.

„Videl.“

„Glejte, to je premilo dete.“

„Premilo . . .“

„In da veste, kako jo Felicija ljubi. Nobena mati ni bolj ljubila svojega deteta.“

sebnega poveljnika, kateri bode dobival povelja le od predsednika državnega zbora.

Vnanje države.

Brošura francoskega polkovnika Stoffla napravila je v Rusiji kaj slab utis. „Nord“ misli, da bi bil polkovnik bolje naredil, da je molčal počivajoč na lovorjih 1870. leta. Oficijozno glasilo ruske vlade misli, da se bode kombinacija, katero predlaga polkovnik Stoffel razbila ob iskrenost simpatij francoskega naroda do Rusije in ob zdravi misli Francozov, ki vidijo v Rusiji silo, ki še nikdar ni Franciji ničesar škodovala. Drugi ruski listi pa pišejo, da se iz Stofflove brošure le to da posneti, da se francoski vojaki boje Nemcev. Nemčija pa ne bode dala Alzacije in Lorene nazaj, naj jo še tako strašijo z barbarično Rusijo. „Novoje Vremja“ pravi, da je Stoffel zastopnik stranke v Franciji, ki špekulirajo na pojevanje narodnega ponosa, patrijotizma in samozavesti.

Na **Francoskem** se približuje ministerska kriza. Finančni in pravosodni minister se ne sporazumeta, ministerski predsednik in minister notranjih zadev se tudi ne sporazumeta. Poslednji je odšel na dopust, in ko se povrne, bode najbrž dal ostavko. Ministerski predsednik bi se ga rad znebil, ker Constans že hoče vse sam odločevati, in nagovarja predsednika republike, da ga imenuje za generalnega guvernerja v Algieru. Mnogo poslancev pa želi, da Tirard odstopi in ga nadomesti Constans, ki bi s svojo odločnostjo kmalu ugnal vse nasprotnike republike.

Nemški cesar Viljem II. udeleži se jeseni veličih manevrov ruske vojske. To je neki že gotova stvar. V Peterburgu pa veje poslednje mesece za Nemčijo prijaznejša sapa. Napadi proti Nemčiji so po listih jako redki. Simpatije do Francije so pa vedno manjše.

Belgijska zbornica je vsprejela zakon, da so vsa akademična dostojanstva tudi ženskam pristopna. Obiskovati bodo smela vsa predavanja na vseučiliščih. Praktično bodo smela izvrševati vse panoge zdravilstva, dopuščena pa jim še ni sodnja služba in advokatura, naj si tudi pridobé doktorstvo prava. Pričakovati je pa, da ne bode dolgo, da se jim odpro vrata tudi do odvetništva, ko se jim je že odprla pravoznanska fakulteta.

Včeraj je portugalska vlada poslala velevalstem spomenico, v kateri predlaga, da se snide konferenca, ki naj bode rešila **angleško portugalski** spor zastran afriških zadev. V spomenici naglašajo, da za spel na Berolinski dogovor ni treba angleškega dovoljenja. Ta korak portugalske vlade ne bode baš ugajal Angležem, kateri ne marajo nič slišati o tem, da bi ta spor razsojevale druge države.

Dopisi.

Iz Kotmarevasi na Koroškem 30. januarja. [Izv. dop.] Potrebno je pri nas na Koroškem, da se prirejajo v probujo slovenskega naroda društveni shodi in veselice, kakor je bila ona, katero je priredila podružnica sv. Cirila in Metoda za Pliberk in okolico v Šmihelu dne 26. januarja t. l., in o kateri se more reči, da je bila vsestranski izvrstna. Mnogoštevilna udeležba, dobro prirejen in še boljše izvršen dnevni red, z izbornim petjem in jako dobro gledališko predstavo, katera je vse pričujoče močno zadovoljila, vzbudila je splošno priznanje. Vsa hvala gre odboru te podružnice, kakor tudi vsem rodoljubom, kateri so pripomogli, da se je navzlic vsem opoviram, katere se imajo pri nas na Koroškem pri enakih priložnostih pre-

magati, veselica tako sijajno izvršila. Želeti bi pač bilo, da bi se pri nas povsod narodna zavest tako bujno razvijala, kakor v Pliberški okolici.

Posebna zahvala pa gre gosp. notarju Hudo-verniku iz Kranjske Gore, kateri se ni ustrašil daljne poti k tej veselici, da je pričujoče z jako izvrstnimi in nauduševalnimi govori osrečil.

Pri nas na Koroškem smo pač potrebni spretnih govornikov, da se naš kmet vzdrami in se začne zavedati svoje narodnosti. Prosim torej, da bi uplivni rodoljubi iz sosednih pokrajin se nas ob enakih priložnostih tudi v bodoče radi spominjali, ter nas podpirali v težavnem boju za obstanek slovenskega naroda v Korotanu.

Iz Logatca 3. februvarja. [Izv. dop.] Vrla „Prostovoljna požarna bramba Dolenje-logaška“ priredila je včeraj (na Svečnico) prvi svoj plesni venček ter s tem otvorila letošnjo predpustno sezono.

Po ob 7. uri završivšej se volitvi odbora podal se je le ta v pritlične prostore g. Jos. Smoleta, kjer se je bilo sešlo že obilo udov požarne brambe a tudi dokaj družega zabaveželjnega občinstva iz Logatca, Rovt in drugod.

V zalo, z narodnimi in cesarskimi zastavami, društvenim grbom in pa zelenjem okrašenih dveh sobah vršil se je ples, petje in veseličen program v prav lepem redu, katerega ni družega kazilo nego — pretesni prostor. Navzlic temu nedostatku trajal je vendar ta zabavni večer oziroma ples do ranih jutranjih ur. In to je za požarno brambo vsekako ugodno spričevalo, za udeležitelje pa tudi. — Zdravo!

Domače stvari.

— („Matica Slovenska“) odposlala je na Trstenjakovo rakev venec s trakovi in napisom: „Matica Slovenska“, častnemu članu, ter poverila tamošnjega odvetnika, g. dr. V. Temnikarja, da jo pri pogrebu zastopa.

— (K Trstenjakovemu pogrebu) se je iz Ljubljane odpeljal g. dr. Vošnjak kot zastopnik narodnih deželnih poslancev kranjskih in „Pisateljskega podpornega društva“.

— (Na krsto Davorina Trstenjaka) dal je položiti „Ljubljanski Sokol“ krasen venec s trobarvnimi trakovi z napisom „Svojemu častnemu članu, uzornemu rodoljubu „Ljubljanski Sokol“.

— (K pogrebu Trstenjakovemu) odpeljalo se je odposlanstvo „Sokolovo“ in sicer starosta Ivan Hribar in brata Jaromir Hanuš in Josip Prosenec.

— (Naše uredništvo) je danes tudi odposlalo na Trstenjakovo krsto lep venec s trobojnimi trakovi in z napisom „Slovenski Narod izbornemu sotrudniku.“

— (Deželni odbor kranjski) je nakupil več vagonov koruze, da jo pošlje v one kraje, kjer najbolj pomanjkuje živeža. Posebno v Ilirski-Bistriškem in Postojnskem okraji preti v mnogih občinah prava lakota. Potreba je nujna, da pride pomoč. Kaj pa visoka vlada? Korošci, Tirolci, Galičani so že zdavnaj dobili državno podporo. Ali ne vedo na Dunaji, da je na Kranjskem letina bila še slabša,

kakor v vseh drugih deželah in podpora še potrebnejša, sicer bode revno ljudstvo moralo izseliti se ali doma od glada poginiti. Gg. državne poslance opozarjamo, da store nemudoma potrebne korake pri ministerstvu.

— (Državni zbor) pričel je včeraj zopet svoje zborovanje. Mej vladnimi predlogami je tudi zakonski načrt za zgradbo novega vseučilišča v Gradci in pa zakonski načrt za zboljšanje kongruje duhovništva. Mej drugim prišla je na vrsto tudi peticija g. Ludovika Kresnika iz Črešnjevca pri Slovenski Bistrici (poročevalec poslanec Hren). Kresnik imel je z znanim nemškutarskim huj-skačem Soršakom, dolgo, že večkrat v našem listu omenjeno pravdo in bil vsled krivih prič na osem-mesečno ječo obsojen. Ker je pozneje dokazal, da je po nedolžnem preстал toliko kazni in ker je Soršak vse svoje premoženje na druge prepisal, zahteva sedaj, da se mu prizna 10.000/gld. odškodnine. Proti tej prošnji je strastno govoril dr. Forregger, za prošnjo pa sta se toplo potezala poslanca dr. Roser in M. Vošnjak. Peticija izročila se je pravosodnemu ministerstvu, da jo kolikor možno uvažajo. Posl. Eichhorn predložil je uradno pobotnico carinskega urada v Opatiji, v katerem se zdravilšče podpornega društva za obbolele duhovnike v Iki, imenuje „Pfaffensanatorium“ in vprašal, kako more vlada trpeti tako zasramovanje duhovniškega stanu. Bodoča seja bode v petek.

— (Slavjanskega pevski zbor) koncertoval bode tudi v Karlovcu, kjer je pevsko društvo „Zora“ jamčilo za troške. — Pretekli petek koncertoval je Slavjanskij z velikanskim uspehom v Budimpešti ter bil po koncertu povabljen na banket, ki ga je njemu na čast priredil klub oger-skih pisateljev in umetnikov. Urednik Szabá pozdravil je umetniško obitelj, s katero se je bil seznanil v Kijevu z jako srčnimi besedami izražajoč zadovoljstvo svoje, da je madjarsko občinstvo ruskim pevcem priredilo tako laskav vsprejem. Slavjanskij zahvaljeval se je v francoskem jeziku. Tudi gospa Slavjanskij poprijela je besedo ter v francoščini govorila o blažilnem uplivu umetnosti in petja, o narodnem petji ter naposled izrekla obžalovanje, da vsega tega ne more povedati v madjarsčini. Ravnatelj Popović pripil je Slavjanskega hčeram. Dimitrij Agrenjev Slavjanskij, zanimiva prikazen, kadar v bogati boljarski noši stoji na podiju, bil je v črnem z redi nakičenem fraku, jako elegantna salonska figura. Njegova soproga, črnooka in črnomaljasta krasotica, napravi utis fino omikane dame z završenim „chic“-om. Hčeri sta dražestni prikazni z najkrasnejimi plavimi lasmi.

— (Slovensko gledališče.) V nedeljo predstavljala se je burka „Danes bomo tiči“, katero je po Nestroy i poslovenil g. Železnikar. Znižana ustopnina je ugodno uplivala na galerijo, katera je bila prenapolnjena, v parterji pa je bilo videti več praznih prostorov. Predstava bila je jako dobra in so vse uloge bile v dobrih rokah. Hlapca Melhiorja igral je g. Borštnek ter nam „klasičnega“ hlapca predstavljajal s prvim humorjem. Gg. Danilo (kupčijski pomočnik) in Perdán (vajenec Matiček) sta isto tako svoji ulogi pogodila in je

Pri teh besedah razjoče se pan Gervazij kakor dete!

Nekako za uro odšel je moj prijatelj.

Videla pa sva se še čez dva dni, tudi z gospo Felicijo srečal sem se kake trikrat, ali objasnjenja glede čudne dame nesem dobil. Omenil je ni več pred menoj niti on, niti ona.

Čudno!

Tudi naše slovo je bilo silno tožno. Ko sem poljubil pred odhodom belo roko mlade gospe, bilo mi je, kakor da se moje ustnice ne bodo več dotaknile teh nežnih, prozornih prstov. Bila je to zla, žalostna sumnja.

* * *

Kakor sem popreje videl, tako se je zgodilo. S prvim nastopom spomladi, s prvo pesnijo ljubeznivega slavčka odšla je nepozabna Felicija v kraljestvo večnega miru.

List prijateljev, donašajoč mi vest o žalostnej katastrofi, bil je obupen.

* * *

Ali mislite si, ni minilo niti polleta, in nov list mi prinese dosti osuplo vest, da ima premila Tilda že — mačeho. Bil sem ondaj polu očitanja in grenkosti.

Prijatelj, prijatelj! Vender sem se varal v

ocenevanji tvoje ljubezni k ženi? Kaj nesi imel nič nujnejšega na misli, nego takoj po pogrebu prve in tako znamenite žene pripravljati se k poroki z drugo ženo? . . .

Užalilo me je to, niti odpisal mu nesem.

* * *

Za nekoliko mesecev bival sem nekaj tednov v Varšavi. Zvečer sem hodil skoro praviloma v Lazijenike, kjer je bilo po celodnevem vrišči in letanji prijetno muditi se na kakej odležnej cesti, praznej in tihej. Srečaval nesem tam nobenih znancev in pokrepčal sem se v tej milej samoti popolnoma. Ropot ekvipaž, doneč iz zelo povoženega aleja, motil me ni nikakor, zdelo se mi je preje, da šumi in se glasi pesen zibelčna. Le včasih oglasil se je na grmih ali nad vejami zapoznel ptič. In tudi takrat žolteli so že listi in vrteč se padali na pesek osamelih stezic . . . Pri pogledu na nje moral sem se spomniti gospe Felicije. Zopet in zopet prišla mi je krasna podoba plemenite, ljubeznive žene na misel. Kaj pač dela Tilda? Zares, bolj sem želel videti Tildo, to zlato materno srce, to dete tako vroče ljubljeno . . . nego samega gospoda Gervazija. Ohladil sem se do njega skoro popolnoma. Imel sem za to uzrokov zadosti.

Tu, ko stopam nekega dne zopet po svojih

osamelih sprehajališčih, prigodi se mi nekaj scela nepričakovanega.

Mislite si!

Na jednom izmej mnogo križpotov katalala se je naravnost k meni žoga, in za žogo tekla je — Tilda. Poznala me je. In preje še nego sem mogel premilo dete veselo poljubiti, ustavil se je pred menoj pan Gervazij! Po levej stani stopala je njegova druga žena.

Da, da — bila je to ona dama, katero mi je v Druskijenikih pokazala rajna gospa Felicija. In k temu povem še, da je ta dama napravila na me danes še ugodnejši utis nego prvokrat. Oblitje se jej ni spremenilo, govorila je z ono dobroto, kakor ko sva se prvokrat videla, ali po rasti svoje zdela se mi je sedaj dostojnejša, da velečastna. Ali godi se že tako, da gospice delajo vedno bolji utis.

Srečanje naše je bilo dosti čudno. Le napram Tildi vedel sem se prisrčno, napram drugim le uljudno. Oni pa so mi bili zelo laskavi. Iznenajenje in nepričakovano svidenje se je umaknilo takoj mirnejemu razgovoru o mnogovrstnih rečeh. Rajne soproge ni se dotaknil nihče niti z jedno besedo.

Stoprav pozneje — ne vem ali po samem slučaju ali namenoma — zgodilo se je, da se je ponudila prilika, spomniti se gospe Felicije. Tilda

omenjena trojica skrbela, da smeja ni bilo ne konca ne kraja. K zelo povoljnemu uspehu pripomogli so gospa Borštnik-Zvonarjeva, gospodične Nigrinova, Gostičeva in Slavčeva, gospodje Sršen, Slavko, Šturm, Lovšin in drugo osobje. Občinstvo se je jako dobro zabavalo, dasi naznanjenih kupletov ni bilo. Kaj je bilo temu uzrok, tega ne vemo za gotovo, mislimo pa, da pomisleki, kakeršni so se nam od neke strani javili, neso bili utemeljeni. Burka predstavljala se je precej skrajšana, ker je naš oder premajhen in za nekatere prizore nedostaje dekoracij. Pri tacih predstavah se pač čuti potreba novega gledališča.

— (Imenovanje.) Nadsodišče imenovalo je avskultanta za Koroško in pravna praktikanta Alberta Kokola in Maksa Gorupa avskultanta za Štajersko.

— (Z južne železnice.) Načelnik postaje v Trbovljah g. Henrik Stümpfel je imenovan kontrolorjem pri prometnem nadzorništvu v Trstu.

— (Občni zbor društva pomočnih uradnikov), ki se je vršil preteklo soboto zvečer v Weberjevi restavraciji, bil je dosti dobro obiskan. Po pozdravu in primernem nagovoru načelnikovem prebral je tajnik poročilo prvega društvenega leta, katero je bilo z odobravanjem vsprejeto. Kakor je razvidno iz preiskusnega in potrjenega letnega računa, imelo je društvo v preteklem letu dohodkov in sicer: v gotovini 346 gld. 18 kr. in 100 gld. v obligacijah, stroškov pa 83 gld. 18 kr. tedaj premoženja 263 gld. v gotovini in 100 gld. v obligacijah, in ker se je podpora visokega deželnega zbora za leto 1890. v znesku 100 gld. vsprejela in zabeležila v tekočem letu, znaša celo društveno premoženje 363 gld., katero je plodonosno naloženo in 100 gld. v vrednostnem papirju. Dostično blagajnikovo poročilo napravilo je pri navzočih prav prijeten utic. V odbor so bili izvoljeni izmed dosedanjih opravnikov gg.: Anton Gutnik, načelnikom, Alojzij Merlak, namestnikom in Oton Pelan, blagajnikom; na novo pa gg.: Adolf Kump, tajnik, Fran Kandare, Alfonz Kovačič in Aleksander Martinc, odborniki; za tem volili so se še trije pregledniki letnih računov. — Pri predlogu o predrugačenju društvenih pravil unel se je živahen razgovor ter se je glede na razne nedostatke in na ostrine v sedanjih pravilih, katere treba odstraniti, sklenilo jednoglasno, pravila predelati. V to svrhu naročilo se je odboru, da nova pravila v zmislu sklepa sestavi in jih tekom jednega meseca predloži prekorednemu občnemu zboru v potrdilo.

— (Sreča gospoda Freunda.) Tržaški „Il Piccolo“ piše: Čudom sem se čudil, ko sem bral v podlistku „Laibacherice“ nezmerno hvalisanje uspehov, katore je žel g. Freund s svojo glumaško družbo v Italiji. Pаметen čitatelj uvidel je koj, kam to meri, delati je hotel namreč s tem reklamo v Ljubljani, kar se mu pa ni posrečilo, kakor se vidi iz nastopnega. Da je tiste ocene pisal sam in katere vrsti naj se prištevajo ti izrodki njegove prebujne domišljije ali pa domišljavosti, razume se samo po sebi. V „Neue freie Presse“ od četrtega

se je namreč nekam zatekla, mati za njo — in tako sva ostala trenotek s panom Gervazijem sama. On, kakor bi ta trenotek željno pričakoval, porabil je slučajno priliko in zavedel me je na stran.

Ustavil se je naglo in me prijel prijateljski za roko. Stisnil jo je neobičajno gorko. Pa pogledavši v moje oči, izpregovoril je z glasom, kakeršen čujemo le iz ust ljudij gotovo plemenitih in častnih: „Osupnila vas je vest o mojej brzeji poroki po umrleji Feliciji?“

Solza se je zasvetila v prijateljevem očesu.

S začujenjem poslušal sem nepričakovano izpovedbo.

„Ali čemu — čemu?“

Pan Gervazij se je bolestno posmehal.

Stoprav za trenotek je zašepetal: „Poznali sta se od otročjih let, zaupala je dobremu srcu Jadvige in bila je globoko v svojej krasnej duši posvedočena, da ne bi mogla nikdar biti Tildi zla — mačeha, jedino le dobra, ljubeznjiva, prijateljska. To je vedela in ni dvomila o tem po pravici. Tudi je vedela, da Jadviga i meni ni bila nikdar ravnodušna — pred tem in pozneje...“

„Torej radi Tilde?“

Pritrdil je z roko.

„In vi?“

„Ne zabim jedine svoje Felicije, s katero

hvali nekdo tako zelo neko umetnico iz družbe Freundove, kakor hudo obžaluje malo zanimanje in obiskovanje ljudstva in sklepa z besedami, da je imenovani vodja g. Freund že večkrat bil napravljen s svojo družbo iti v Trst (mi mu bomo na tem jako hvaležni), z namenom, udobiti „deficit“, katerega mu je napravilo Ljubljansko gledališče. Od tu piše „Piccolo“ sam! Ali razumete? Čudno, da išče g. Freund svojo srečo v Trstu, z gotovostjo nadejajoč se, da jo tu najde. Ali se resnično dovolj ne spominja izida svojega zadnjega prihoda v naše mesto, ko je, da bi ljudstvo privabil, raznesel vest, da je pridobil Lori Stubel in druge kapacitete svojega stanu in dohodki bili so taki, da so komaj komaj zadoščevali za plačo ljubljenske, pa nasprotno, niti za jedno noč se ni zavezal z njo, ne pa za toliko. No in drugo kar se tiče deficita v Ljubljani! — Gospod Freund razveseljuje se v Trstu, da običajno povemo, jedne same predprave, to namreč, da je razumel udahniti neukročljivo zavidno strastnost... pri direkciji gledališča „Armonia“, katera, kakor se nam dozdeva, ne dovoli gledališča druge družbi za to, da jej je moči imeti prosto, kadar ostane to „res komično“ brez prostora, kar se dovolj često dogaja... Jasno je, da je ta dopis iz Ljubljane v „Neue freie Presse“ narekoval kakšen „molto Freund“ njega samega ali pa koga, katerega ljubi kakor samega sebe.

— (Nezgoda) Včeraj popoldne povozil je Franc Suhadol, posestnik na Brezji, gospo Josipino Kos, računskega asistenta soprogo in jo precej opasno poškodoval.

— (Graščino Radeljice) pri Bučki nameravajo kupiti nune Magdalenarice.

— (Na Krškem) bil je pred kratkim zo pet županom izvoljen dosednji naš vrli župan g. Viljem Pfeifer in njegovim namestnikom g. Ivan Menciger. Nasprotna nam stranka dobila je le po jeden glas! S to volitvijo so zavedni možje vnovič pokazali, kako prihodnost ima tista stranka, ki bi pri občinskem uradu rada zamenila slovenski uradni jezik z nemškim! —

— (V odbor „Krškega bralnega društva“) za tekoče leto voljeni so nastopni gg.: dr. Jos. Kersnik, predsednikom, dr. Tomaž Romih, namestnikom in tajnikom, Fr. Križman blagajnikom, odbornika pa sta: Fr. Cernovšek in Iv. Lapajne. —

— (Tatvina.) Iz stanovanja deželnega gozdne nadzornika g. Golla odnesli so neznan tatje za 200 gold. ženske obleke.

— (Pred porotnim sodiščem v Celji) bil je včeraj hlapec Miha Kaliger iz Kebla pri Konjicah na smrt obsojen, ker je svojega gospodarja Antona Pušelca umoril. Udaril ga je bil trikrat s stolom tako silovito, da mu je zdrobil prsi in glavo.

— (Kratek nauk, kako gosenice in hrostke pokončevati, izda te dni deželni odbor kranjski in ga razdeli mej vsa županstva na Kranjskem.

— (V Šmartinu) okraj Kamnik, vršila se je dne 12. pr. m. volitev v občinski zastop. Izvoljeni so bili: županom Jakob Jašovec, posestnik na

sem pokopal vrhunec svoje sreče, ali ne upiram se tudi nedolžnej ljubezni k Jadvigi za vse, kar je najinej Tildi. To je druga, prava mati — vidite! Tudi meni je scela udana. Bil bi nehvaležnež, surovež, ko bi...

V tem se je vrnila gospa Jadviga. V svojem naročji nesla je Tildo in gladeč jo poljubljala in stiskala k sebi tako goreče, tako prisrčno, tako neličeno, da negovanje prave matere dete morda niti pogrešalo ni.

„Mamica, mamica!“ klicala jo Tilda veselo in udano objemala gospo Jadvigo, kakor včasih izgubljeno Felicijo.

Malo oddaljen stal je zamišljen pan Gervazij. Razumel sem njegovo tožno misel. Bilo je v njej mnogo uzvišenega miru in moške poštenosti.

V tem hipu vrgel je k našim nogam podvečerni vetrec novo pest žoltih listov.

Ah!

Kakor prikazen videl sem tu mej nami etrično postavio gospe Felicije, katera je z neskončno hvaležnostjo položila bele prste, prozorne svoje roke na čelo moža, deteta in prijateljice svoje... Da! Podoba je gledala mirno pred se, ljubeznjivo se smehljala, ne obupajoč, da je prazen — duh. No! Tako gledala je na nas iz nebeških višin nepozabna Felicija.

Buči, odbornikoma: Ivan Mali iz Šmartina in Pavl Modrijan iz Stebljeneka.

— (V Starem Trgu pri Poljanah) umrla je te dni samica Ana Romé, 101 leto stara.

— (Novomeška podružnica) c. kr. kmetijske družbe kranjske, h kateri je mnogo novih udov pristopilo, pričela je zelo živahno delovati. Zadnji občni zbor je volil za predsednika gosp. vodjo Rih. Dolenc iz Grma ter ukrenil priiskrabeti stroj za robkanje turščice ter za čiščenja žita. Tajniški posel opravlja pri tej podružnici jako marljivi gospod c. kr. okrajni živinozdravnik O. Skale.

Izjava.

V št. 2 v Gorici izhajajočega lista „Soča“ z dne 10. januarja 1890. l. predrznil se je neimenovan člankar napasti telovadna društva, naj se imenujejo kakerkoli, in očitati jim, da gojé veleizdajske ideje.

Ker je jasno, da so s temi besedami žaljena vsa telovadna društva, torej tudi Ljubljanski, Dolenjski, Savinjski, Tržaški in Goriški „Sokol“, primorani so odbori teh društev v svojo obrambo proti takemu neosnovanemu in podlemu napadu na njih doslé neomadeževano društveno čast najodločneje protestovati.

Telovadna društva „Ljubljanski Sokol“ i. t. d. so ves čas svojega večletnega delovanja odločno a pošteno gojila narodno zavest, probujala so vsikdar in povsod svoj zatirani narod v novo življenje, a vse to, kar se je zgodilo v toliko letih, bilo je javno in očitno in nikdar ni našla nobena vlada niti najmanjšega povoda, poseči vmes ali pa omejiti društveno delovanje v njegovem postavnem delokrogu.

Človek, ki ima tako malo poštenja v sebi, da se drzne v svoji grdi strasti brez najmanjšega dokaza očitati staremu in velezasluženemu narodnemu društvu, da goji veleizdajske ideje, obsodil se je že sam in podpisani odbori proglašé s tem omenjenega člankarja za najpodlejšega obrekovalca, dokler ne dokaže, kedaj in s katerim dejanjem je telovadno društvo Ljubljanski, oziroma Dolenjski, Tržaški, Goriški in Savinjski „Sokol“ zakrivilo kaj tacega, kar bi imelo le senco veleizdajskega na sebi.

Za odbor telovadnega društva „Ljubljanski Sokol“:

Ivan Hribar,
tč. starosta.

Dr. Fran Tekavčič,
tč. tajnik.

Za odbor telovadnega društva „Dolenjski Sokol“:

Fran Rosina,
tč. starosta.

Slavko Jenič,
tč. tajnik.

Za odbor telovadnega društva „Tržaški Sokol“:

J. Kariš,
tč. starosta.

J. Bartol,
tč. tajnik.

Za odbor telovadnega društva „Goriški Sokol“:

G. Likar,
tč. starosta.

J. Musič,
tč. tajnik.

Za odbor telovadnega društva „Savinjski Sokol“:

Marko J. Lipold,
tč. starosta.

Milan Pelán,
tč. podstarosta.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Sofija 3. februvarja. Šest osob, sokrivce majorja Panice, so zaprli zaradi hujskanja proti knezu in vladi. Preiskava se nadaljuje.

London 3. februvarja. Parnell umaknil je proti listu „Times“ uloženo tožbo zaradi razžaljenja časti in vsprejel 5000 funtov šterl. odškodnine. Sprva zahteval je bil 100.000 funtov.

Dunaj 4. februvarja. V klubu zjedinjene nemške levice poročal Plener ob uspehih Dunajskih konferencij. Pojasnjeval je obširno posamične določbe, je utemeljeval z razmerami na Češkem in zavračal pomisleke, ki so se od nekaterih stranij spravili v javnost. O tem pričela se je daljša debata, v katerej se je izražala zadovoljnost na uspehih Nemcev na Češkem. Vsi dogovori so bistveno utemeljeni v razmerah na Češkem. Izrekla se je nada, da utrditev in podkrepljenje Nemcev na Češkem ne bode brez upliva na ostale Nemce. Za sedaj mora stranka počakati, kako se bodo stvari razvile.

Razne vesti.

* (Kralj španjski.) Kakor se čuje iz Madrida, ni španjski kralj samo popolnoma iz nevar-

nosti, marveč je tudi do dobra že okreval. Njegova mati razdelila je zaradi veselega in srečnega izida kraljeve bolezni 20.000 frankov blagodelnim družtvom v Madridu.

* (Izneverjenje.) Tudi v „rajhu“ in mej protestanti se množe izneverjenja. Zadnjič so prišli na sled dolgoletnim goljufijam vodje magistratnega biro-a in blagajniškega oskrbnika cerkvene občine sv. Jurja v Borolinu. Opeharil jih je v vsem za 60.000 mark. S silo so mu iztrgali steklenico cyankalija od usten, s katero se je hotel pred zalotenjem usmrtiti.

* (Najizobraženejši narod v Vzhodni Aziji.) Med vsemi azijskimi Mongoli naj omikanejši so Japonci. Prvo svojo omiko so dobili od sosednih Kitajcev, a kmalu so mojstre svoje prekosili, ker so bili za tuje vaprjemljivejši kô Kitajci, vrhu tega je bila lega otočja prikladnejša obcej izobrazbi kakor v Kitaji. Po evropskem vplivu ukrojili so si vojaštvo in šolstvo, evropski inženjerji gradili so jim železnice in parnike, vender so pa oni tudi pri parnikih dosti novega in koristnega iznašli za svoje razmere. Tudi puške, katere so dobili iz Evrope, popravil je japonski častnik, in precej upeljali so jih v vojsko. Obleka vojakov je čisto mejnarodna, nosijo namreč čelade ruske, črevlje nemške, suknje francoske in prême (trese) španske in italijanske. Za narodovo oliko skrbi 30tisoč ljudskih šol in na teh 80.000 učiteljev in 4000 učiteljic. Z dobrimi napravami v Evropi posnemajo pa tudi prav kakor opice tudi slabe in škodljive naprave. Sploh imajo to slabost, da jih vse tuje vleče in da niso stanovitni v svojem programu, kako bi delali uspešneje za razvoj. Kar se jim zdi najnovejše, tega se primejo za razvoj. Kar se jim zdi najčeprev morebiti dobre naredbe, in če je to iz mode, poprimejo se družega. Zaradi tega procvita izobrazbenost, a tudi puhlost in plitvost nepravilnih učenjakov mej višjimi slojevi ljudstva.

* (Dva ponarejalca kovanega denarja in bankovcev) zalotili so v Brakarji. Dobili so pri njih vso pripravo in nekaj kovanih novcev in popirnatih bankovcev. Bila sta bolgarska izseljenca in skoro gotovo sta v Srbiji hotela uporabljati koristni njihine umetnosti.

Siguren zdravilen uspeh. Vsem, kateri trpé vsled zapetja ali slabega prebavljenja, napenjanja, tiščanja glavobolja, pomanjkanja slasti do jedij in drugih slabostij, pomaga gotovo pristni „Moll-ov Seidlitz-prašek“. Skatljica 1 gld. — Vsak dan ga razpošilja po pošttem povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrecno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 4 (55-1)

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta
gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Loterijne srečke 1. februarja.
Na Dunaji: 44, 51, 47, 6, 27.
V Gradci: 21, 2, 44, 89, 50.

Tuji:
3. februarja.
Pri **Slonu**: Eisler iz Velike Kaniže. — Sames, Wieser iz Kranja. — Franc in Ana Dornik, iz Kamnika. — Dornik, Ahačič iz Tržiča. — Fischer, Wertheimer, Wurzel, z Dunaja. — Innich iz Draždan. — Czuppon z Ogerskega. Schwarzkopf, Massaratti iz Trsta.
Pri **Malič**: Kohn, Rosenberger, Gangel, Gustav, Pavel in Ivana Kauttman, z Dunaja. — Desauer iz Frankobroda. — Daines iz Hanau. — Fischman iz Budapešte, Zerzhnau iz Bistre.
Pri **Bavarskem dvoru**: Beck, Bähr iz Št. Vida. Smolej iz Radovljice. — Jäger iz Mauerkirchsa.
Pri **južnem kolodvoru**: Zwischenberger, Ranz, iz Celovca. — Černe iz Kranja. — Leelice iz Canade. — Rienenstock iz Ljubnega.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Močina v mm.
3. febr.	7. zjutraj	744.1 mm.	-2.2° C	sl. szh.	obl.	0.00 mm.
	2. popol.	743.6 mm.	0.6° C	z. vzh.	d. jas.	
	9. zvečer	744.1 mm.	-0.4° C	z. vzh.	d. jas.	

Srednja temperatura -0.7°, za 0.3° nad normalom.

Dunajska borza
dné 4. februarja t. l.
(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	89.45	89.25
Srebrna renta	89.45	89.30
Zlata renta	110.45	110.35
5% marcna renta	102.—	102.—
Akcije narodne banke	939.—	933.—
Kreditne akcije	325.75	324.75
London	118.15	118.25
Srebro	—	—
Napol.	9.37 1/2	9.39
C. kr. cekini	5.57	5.57
Nemške marke	57.72 1/2	57.75
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. 25 kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	103	75
Ogerska papirna renta 5%	99	40
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	117	—
Kreditne srečke	100 gld.	182
Rudolfove srečke	10	19
Ykeije anglo-avstr. banke	120	167
Transway-društ. velj. 170 gld. a. v.	221	75

Natakarski in markerski ples.
Ustopnice za ta ples, ki bo dne 6. februarja prodajajo se proti pokazanju vabila v restavracijah hotelov pri „Slonu“ in pri „Malič“ ter v kavarnah pri „Slonu“ in pri „Valvazorji“.
P. n. gospodje, ki po pomoti neso dobili vabila, naj se blagovoljno obrnejo na člana odbora v restavraciji hotela pri „Slonu“.
Z velespoštovanjem
plesni odbor.

Mihael Debeljak
učitelj na Trsteniku
Ivanka Debeljak roj. Jezeršek
iz Kranja
poročenca.
V Kranji, dne 3. februarja 1890. (96)

Dečko
15 let star, dobrega zdravja, iz dobre hiše, želi s posebnim veseljem ustopiti kot učenec v kako prodajalnico.
Ponudbe se prosí poslati pod: F. R. 100 upravnistvu tega lista. (92-2)

A. KORSIKA
Glavna prodajalnica: Tržaška cesta 10 poleg c. kr. glavne tobačne tovarne.
Odlikovana: umetna in trgovska vrtnarija v Ljubljani.
Podružnica: Šelenburgove ulice 6 vis-a-vis c. kr. poš. in telegraf. uradu.

Priporoča se p. n. občinstvu za izdelovanje svežih šopkov in vencev s trakovi in napisi. Ima veliko zalogo trakov mnogovrstne baže in barv; ravno tako ima vedno narejene suhe vence, kakor tudi Makardove vence in bukete, vse v najnovejših fazonih. — Vsa ustna naročila, kakor tudi pismena naročila po pošti se hitro in po ceni izvrše.
Potem priporoča svojo bogato zalogo mnogovrstnih vrtnih in družih semen, pravih in dobro kalilnih, rastlin (cvetle) v loncih in izdeluje stvari v njegovo stroko spadajoče ter prosí za mnogobrojna naročila.
Z odličnim spoštovanjem
(39-14) **ALOJZIJ KORSIKA.**

Naznanilo.
Visoka c. kr. deželna vlada na Kranjskem je dovolila občini Zgornji Tuhinj pri Kamniku štiri letne semnje za živino in blago.
Semnji bodo na dan 20. svečana, 3. malega travna, 12. malega srpana in 21. timovca.
Prvi semenj bode dne 20. svečana t. l., na katerega uljudno vabi
županstvo v Zgornjem Tuhinju.
Janez Zavasnik, župan. (93-2)

Štev. 454. **Oklic.**
C. kr. okrajno sodišče v Trebnjem naznanja, da se bodo v za-puščini Matije Radelj-a iz Dobrave:
1. dne 10. februarja 1890 vinogradi v Megleniku in Ažentalu, dne 11. februarja vinogradi v Rihpocu, Ro-višah in Lipniku,
2. dne 27. februarja njive pri Trebnji in travnik pod Dolgo njivo pri Lansprežu,
3. dne 10. marca in po potrebi tudi še 11. marca 1890 njive in travniki pri Brezovci in trije gruntje pri Dobravi s hišami, slednji cenjeni na 3260 gld., oziroma 2180 gld. — 2815 gld. na mesto zemljišč potom prostovoljne dražbe prodajali.
Gruntje ležé ob okrajni cesti iz Trebnjega na Mirno. Dražbeniki imajo 10% vadij cenilne vrednosti položiti. Drugi pogoji ležé tusodno na ogled.
C. kr. okrajno sodišče v Trebnjem
dne 31. januarja 1890.

Vsega zdravilstva
D^r. JANKO MAROLT
deželni okrožni zdravnik
Vrhnika (89-2)
Petra Lenassi-ja hiša.

Št. 607. **Razpis službe hišnika.**
Za poslopje meščanske bolnice v Ljubljani (kresija) je oddati službo hišnika s prostim stanovanjem in mesečno plačo 5 gld.
Prošnje za to službo, do katere imajo pred vsemi drugimi pravo Ljubljanski meščani, uložiti je z dokazi o starosti in sposobnosti do 1. marca t. l. pri podpisanem magistratu.
Mestni magistrat Ljubljanski,
dne 15. januarja 1890.

ILUSTROVAN
NARODNI KOLEDAR
za leto 1890.
Uredil, izdal in založil Dragotin Hribar.
Dobiva se v „Národní Tiskarní“ in v bukvarnah J. G. ontini-jevi in M. Gerber-jevi v Ljubljani. Naroča se pa lahko v vseh bukvarnah.
== Cena 45 kr., po pošti 50 kr. ==
Vsebina: Popolen kalendar, koledar, kateremu so pridejana tudi slo-vanska imena, in cerkveni koledar. Nadalje: Genealogija cesarske hiše. Sedanji vladarji evropski. Vojvodina Kranjsko: Vsi deželni zastopi, deželni odborniki, deželni poslanci, mestni odborniki, načelniki uradov, c. kr. notarji, advokati itd. Splošne določbe c. kr. pošte. Brzjavni cenik. Lestvica za pristojbine kolekov. Sejmi na Kranjskem. — Zabavni del: Naši zaslužni možje. Božja pota Slovencev. V noči Rusalk. Ogled po svetu: Dogodki v Srbiji. Razstava v Parizu. Boulanger. Orientalska železnica itd. Smešnice. — Naznanila.